

اخبار کارگری

بیانیه مشترک کارگران شرکتی سراسر کشور:

تنها خواسته ما عقد قرارداد مستقیم است

هفته گذشته کارگران بیمانکاری نهادهای مختلفان نقاط مختلف کشور به تهران آمدند و در اعتراض به عدم به نتیجه رسیدن طرح ساماندهی کارکنان دولت، برای دومین بار مقابل مجلس تجمع کردند. آنها همچنین در بیانیه‌ای به وضعیت خود اعتراض کردند. به گزارش ایلنا، در بخش‌هایی از این بیانیه آمده است: آقایان نشسته بر صندلی‌های نرم دولت، مجلس و مجتمع تشخیص؛ سال‌هاست با کلمات بازی می‌کنید، سال‌هاست طرح «ساماندهی» را مثل توپ فوت‌بال به زمین یکدیگر می‌اندازید و بار و بار و روان میلیون‌ها خانواده‌بازی می‌کنید. یک روز بهانه «بودجه» می‌آورید، یک روز «سیاست‌های کلی» و حالا هم توهینی به نام «آزمون» و «انتیاز سنوات» آنها را ادامه این بیانیه نوشتند: «ما کارگران شرکتی، همان‌هایی هستیم که چرخ این مملکت را در سخت‌ترین شرایط چرخانیدیم در حالی که شما در اتاق‌های خنک‌تان برای ما «پیش‌نویس مرگ» می‌نوشتید. صبر ما لبریز شده و دیگر هیچ وعده، هیچ پیش‌نویس و هیچ آزمون فرمایشی را نمی‌پذیریم». در این بیانیه خطاب به دولت نوشته شده: «اگر فکر کرده‌اید با «واریز مستقیم» و حذف فیزیکی بیمانکار، امنیت شغلی ما را دور می‌زنید، سخت در اشتباهید. ما «قرارداد مستقیم» می‌خواهیم. پس آزمون استخدامی برای کارگری با ۱۵ سال سابقه، یعنی اعلام جنگ». در این بیانیه خطاب به مجلس هم آمده است: «دیگر یا شعار «ماتصویب کردیم» نمی‌توانید از زیر بار مسئولیت قانونی خود فرار کنید». در پایان این بیانیه آمده است: «اگر این طرح تا پایان سال جاری با «قرارداد مستقیم» و «حذف کامل شرکت‌ها» تهی‌ان نشود، منتظر اعتراض کارگران شرکتی باشید. ما چیزی برای از دست دادن نداریم. حق مادر جیب بیمانکاران است و ما آن را خواهیم ستاند».

■ ■ ■

تجمع کارگران «فولاد سیادن اهر» در اعتراض به معوقات مزدی

شعاری از کارگران کارخانه فولاد سیادن اهر که معوقات مزدی دارند، صبح دیروز (۲۶ آذر ماه) دست به برگزاری یک تجمع اعتراضی زدند. به گزارش ایلنا و گفته کارگران، از مهرماه مطالبات مزدی حدود ۲۸۰ کارگر شغال در این کارخانه پرداخت نشده و روز به روز بر میزان مطالبات کارگران فولاد سیادن افزوده می‌شود. در عین حال راه‌حل مناسبی از سوی مدیران کارخانه و مسئولان شهرستانی ارائه نمی‌شود. کارگران تصریح کردند: طی ماه‌های گذشته برای پیگیری مطالبات صنفی خود به چند نهاد دولتی مراجعه کردیم اما هنوز اتفاقی نیفتاده است. به گفته آنها، جذا از معوقات مزدی، کارگران تصریح کردند: طی ماه‌های گذشته برای پیگیری مطالبات صنفی خود به چند نهاد دولتی مراجعه کردیم اما هنوز اتفاقی نیفتاده است. به گفته آنها، جذا از معوقات مزدی، در خصوص وضعیت بهداشت، ندادن به موقع لباس کار و نداشتن فیش حقوقی نیز معترض هستیم. این کارگران در خاتمه گفتند: تصور ما این بود که مسئولان پیگیر وضعیت مطالبات‌مان خواهند بود. انتظار ما این است که مسئولان استانی به این مساله ورود کنند.

■ ■ ■

تجمع پرستاران مقابل علوم پزشکی گلستان

روز چهارشنبه (۲۶ آذرماه) پرستاران استان گلستان مقابل دانشگاه علوم پزشکی و استانداری تجمع کردند. به گزارش ایلنا، این پرستاران به عدم پرداخت معوقات کارانه خود معترض هستند و می‌گویند: معوقات ۹ ماهه هنوز پرداخت نشده و فقط نیمی از مطالبات را دیده‌است. تسویه شده است. پرستاران تأکید کردند تا حقوق و معوقاتشان به پرداخت نشود، صدای اعتراض‌شان ادامه خواهد داشت.

■ ■ ■

صادقی:

بدهی تأمین اجتماعی تا پایان سال به ۳۰۰ همت خواهد رسید

رئیس اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری از دولت خواست که مدیریت تورم و حمایت از دهک‌های ضعیف را اولویت اصلی خود قرار دهد. به گزارش ایلنا، حسن صادقی با انتقاد از ساختار دولت گفت: بودجه به گونه‌ای تنظیم می‌شود که خانواده دولت بزرگ و حچیم می‌شود و هزینه‌ها روز به روز افزایش پیدا می‌کند. برای تأمین معاش این خانواده هم دولت دستش را در جیب مردم می‌برد. شکاف طبقاتی به قدری وحشتناک شده که دهک میانی را سقوط می‌کند یا به صورت انگشت شمار در دهک بالا جمع می‌شود. وی با انتقاد از بی‌توجهی دولت نسبت به کنترل تورم بیان کرد: حقوق‌ها را در مقابل تورم ثابت نگه می‌دارند ولی تورم را رها می‌کنند و سپس سعی می‌کنند دستمزد را مهار کنند. حاصل این سیاست، افزایش فقر و شکاف اجتماعی است. هر اقتصادی فارغ از اسمش اگر سبب رضایت مردم نشود، محکوم به شکست است. باید اقتصادی را دنبال کنیم که بتواند فرصت نفس کشیدن به طبقه فقیر جامعه بدهد. صادقی گفت: دولت ادعای افزایش ۲۰ درصدی دستمزد می‌کند اما به کارمندان خود هزینه سبد کالایی می‌دهد که ارزش آن هر فصل ۴۲ تا ۴۵ میلیون تومان است یعنی افزایش واقعی برای آنان ۴۳ الی ۴۵ درصد است اما روی کاغذ از ۲۰ درصد مزایا برخوردار هستند. بعد همین ۵۲۰ درصد را مبنای دستمزد کارگران قرار می‌دهند. وی در ادامه با ابراز نگرانی از وضعیت تأمین اجتماعی گفت: این سازمان ماهانه حدود ۲۵ هزار میلیارد تومان کسری دارد. از ابتدای سال تاکنون حدود ۹۶۵ هزار نفر بیمه‌پرداز کم شده‌اند و ورودی‌های صندوق کاهش پیدا کرده. ۲۵۰ هزار نفر هم بازنشسته شده‌اند. با این جمع کاهش و بازنشسته، عملاً حدود یک میلیون بیمه‌پرداز کم می‌شود و با سیاست‌هایی که این سازمان پیش می‌برد تا پایان امسال ۲۰۰ هزار میلیارد استقراض خواهد داشت.

زرها معرفت

«دو پرستار در کرمانشاه به زندگی خود پایان دادند: «میلاد مروتی» از بیمارستان امام خمینی و «شیدا ارزانی» از بیمارستان امام رضا». این خبر طی چند روز گذشته در رسانه‌های محلی منتشر شده است. اطلاعات دقیقی از این اقدام و دلایل آن در دست نیست و نمی‌توان به سادگی آن را به مسأله‌ای خاص تقلیل داد اما اینکه فشارهای شغلی می‌تواند روی انتخاب این مسیر دردناک اثر بگذارد، چندان دور از ذهن نیست.

در همین رابطه، خانه پرستار کرمانشاه بدون اشاره به نحوه فوت این دو پرستار، در بیانیه‌ای به وضعیت شغلی پرستاران اشاره کرده و نوشته: «پرستاران به عنوان یکی از ارکان اصلی نظام سلامت، در سال‌های اخیر، به‌ویژه در دوران بحران‌های متعدد، تحت فشارهای سنگین کاری، اضافه‌کاری‌های فرساینده، کمبود نیروی انسانی، مطالبات معوق و دغدغه‌های معیشتی قرار داشته‌اند؛ مسائلی که بی‌توجهی به آنها می‌تواند آثار جبران‌ناپذیری بر سلامت فردی و اجتماعی این قشر خدوم برجای بگذارد».

پیشتر نیز اخباری از خودکشی پرستاران در ایران به گوش رسیده که تازه‌ترین آن مربوط به خودکشی یک پرستار در دوازدهم آذر امسال در بیمارستان پنج آذر گرگان است؛ پرستاری که در شیفت کاری به زندگی خود پایان داد و بیمارستان در اطلاعیه‌ای دلایل آن را شخصی عنوان کرد.

وقتی از زنده بودن خسته می‌شوی

آمار دقیقی از اقدام به خودکشی پرستاران در دست نیست و آنچه در رسانه‌ها منتشر می‌شود، لایه کمتر از میزان واقعی است. گفت‌وگوها با فعالان این حوزه نشان می‌دهد که مواردی از اقدام به خودکشی در بیمارستان‌های ایران اتفاق می‌افتد اما خبری از آن در رسانه‌ها درز پیدا نمی‌کند. مثلاً به گفته یکی از فعالان پرستاری، دو ماه پیش نیز در یکی از بیمارستان‌های تهران پرستاری اقدام به خودکشی کرد.

فشار کار زیاد، اضافه‌کار اجباری، مشکلات معیشتی و بر خورد‌های

شریفی مقدم: زمانی من پرستار با چند شیفت کار توانستم خانه بخرم و بعد هم آن را ر تقابدهم اما الان پرستاران چند شیفت کار می‌کنند اما من آن زمان گرفتم الان حدود میلیار تومان است؛ حالا پرستاری که ماهی ۲۰ میلیون تومان حقوق می‌گیرد حتی به سختی از پس اجاره خانه بر می‌آید، چه برسد به اینکه خانه بخرد!

گزارش

زمانی با چند شیفت کار، خانه می‌خریدی

از «شریفی مقدم» دبیرکل خانه پرستار، پرسیدم پرستاران چه وضعیتی دارند؟ او بارها به این سؤال پاسخ داده و از کار سنگین، حقوق کم و وضعیت بد معیشتی پرستاران گفته ولی این بار موضوع را به گونه‌ای دیگر مطرح می‌کند: کار پرستاری همیشه سخت بوده اما در دوره ما تعادل بیشتری میان دستمزد و هزینه‌های زندگی وجود داشت. یادم می‌آید در سال‌های ابتدایی کارم، با وام توانستم خانه‌ای نوساز در خیابان جیحون تهران بخرم. برای اینکه از پس وام‌های خانه بر بیایم چند سالی دوسه شیفت کار کردم. بحث این است که من پرستار با چند شیفت کار توانستم خانه بخرم و بعد هم آن را ر تقابدهم اما الان پرستاران چند شیفت کار می‌کنند اما حتی از پس تأمین هزینه‌های زندگی خودشان هم بر نمی‌آیند. خانه‌ای که من آن زمان گرفتم الان حدود میلیار تومان است؛ حالا پرستاری که ماهی ۲۰ میلیون تومان حقوق می‌گیرد حتی به سختی از پس اجاره خانه بر می‌آید، چه برسد به اینکه خانه بخرد!

تن‌های فرسوده زیر بار شغلی که عایدی خاصی هم ندارد

چند شیفت کار آن هم در شغل پرستاری که به دلیل ارتباط مستقیم با بیماران و شرایط سخت شغلی، هم جسم و هم روح را تحت تأثیر قرار می‌دهد، شاید چندان قابل مقایسه با مشاغل دیگر نباشد. شریفی مقدم می‌گوید: آن زمان شب در یک بیمارستان کار می‌کردم و صبح به بیمارستان دیگر می‌رفتم. گاهی از شدت کار و خستگی حالت تهوع می‌گرفتم و حتی حال دیدن فرزندانم که عزیزترین افراد زندگی ما هستند را هم نداشتم.

چند شیفته آن زمان اما با امروز زمین تا آسمان فرق دارد. پرستاران حالا از سر اجبار و برای تأمین حداقلی‌ترین هزینه‌های زندگی، یعنی چیزی در حد خوراک و پوشاک ساده و پرداخت سنگین هزینه‌های اجاره خانه، چند شیفت کار می‌کنند و این شرایط، اوضاع روحی و جسمی آنها را تحت تأثیر شدیدی قرار می‌دهد. دبیرکل خانه پرستار می‌گوید: پرستاران به دلیل ماهیت شغل خود، مواجهه مداوم با بیماری، مرگ، رنج بیماران و شرایط بحرانی، بیش از سایر گروه‌ها در معرض تنش‌های روانی قرار دارند. به‌ویژه در سال‌های اخیر و پس از دوران کرونا این فشارها تشدید شده است.

شریفی مقدم می‌گوید: شیفت‌های پرستاری اصلاً شبیه مشاغل اداری نیست. پرستار نمی‌تواند دیر برسد یا نیست. راجه‌جا کند. استرس رسیدن به موقع، شیفت‌های نامتعارف صبح و شب و مسیرهای طولانی رفت‌وآمد از شهرهای اطراف، از همان ابتدای کار فشار می‌آورد.

او ادامه داد: از یک‌سو، تنش‌های شغلی بسیار بالاست و از سوی دیگر مشکلات معیشتی، حقوق پایین و دغدغه‌های اقتصادی، پرستاران

وی گفت: بدون تردید شرایط معیشتی سخت، حقوق پایین، فشار کاری بالا و رفتار مدیران و برخورد‌های انضباطی با پرستاران زمینه‌افسردگی و فرسودگی را به وجود آورده است. دبیر خانه پرستار کرمانشاه می‌گوید: ببینید در حدی فشار کار پرستاری زیاد است که برخی همکاران ما در شیراز پیش از رسیدن به بازنشستگی، سکنه کرده‌اند یا همین چند وقت پیش یک پرستار در خلخال به زندگی خود پایان داد. همان‌طور که گفتم نمی‌توان این

مرگ دردناک دو پرستار کرمانشاهی و توجه دوباره جامعه به شرایط سخت کادر درمان

جان‌هایی فرسوده که خود خواسته رخت برمی‌بندند

باز خریدم را نپذیرفتند، برای مهاجرت آماده شدم

شرایط سخت شغلی و معیشتی، بسیاری از پرستاران را مجبور به ترک کار یا مهاجرت کرده است. یکی از پرستاران با سابقه بیمارستان امام خمینی تهران، از تصمیم خود برای ترک کار می‌گوید؛ از اینکه با سابقه‌ای گریزناک در یک ماه یک پزشک هم نمی‌شود. او می‌گوید: فشار کار و معیشت زیاد است و برای حفظ سلامت روان و جسمم، تصمیم قطعی برای مهاجرت گرفته‌ام. کارهای مهاجرت‌م را انجام داده‌ام و احتمالاً به زودی از کشور خارج شوم.

پرستار بیمارستان امام ادامه می‌دهد: مواجهه روزانه با درد، رنج و فوت بیماران تأثیر عمیق روحی بر پرستاران دارد. بارها پیش آمده که همراه با خانواده بیمار گریه کرده‌ام. حتی پس از سال‌ها کار، برخی صحنه‌ها و اتفاقات آن قدر سنگین است که تا مدت‌ها ذهن انسان را درگیر می‌کند. بارها دیده‌ایم که کل کادر یک شیفت همراه با خانواده بیمار گریه کرده‌اند. همه اینها روی ما تأثیری می‌گذارد اما این فشار داده‌ده نمی‌شود.

او می‌گوید: چه از نظر مالی، چه از نظر روحی و جسمی در فشار هستیم. این فشارها به قدری افزایش یافته که بسیاری از همکاران دیگر توان و انگیزه‌ای حتی برای اعتراض ندارند.

برخورد‌های انضباطی با پرستاران آن هم در شرایطی که ماهیت شغل، سخت و آزاردهنده شده، فشار کاری را بیشتر از همیشه کرده است. پرستار می‌گوید: جابه‌جایی، تعلیق یا حتی تهدید به اخراج، پاسخی است که در ازای اعتراض صنفی می‌گیریم! خیلی از ما سابقه برخورد انضباطی و تعلیق داشته‌ایم و دلایل هم پیگیری مطالبات صنفی بوده است.

«برای این کار پر فشار کمی بیشتر از حداقل حقوق می‌گیریم...» او با بیان این مطلب ادامه می‌دهد: با حدود ۲۰ سال سابقه کار، حقوق من با کسر بیمه و مالیات حدود ۱۸ میلیون تومان می‌شود. بسیاری از پرستاران برای تأمین معیشت مجبورند در دو یا حتی سه بیمارستان فعالیت کنند. همکارانی دارم که شب تا صبح در بیمارستان دولتی شیفت هستند، صبح تا شب در مرکز دیگری کار می‌کنند و سپس برای مراقبت، به خانه‌های بیماران می‌روند؛ همه اینها فقط برای اینکه بتوانند از پس تأمین حداقلی‌ترین نیازهای خانواده خود بر بیایند.

مسائل را مستقیم به شغل پرستاری ربط داد اما به هر حال نمی‌توان تأثیر فشار شغلی و معیشتی را در بروز این مسائل نادیده گرفت. خسروی تأکید می‌کند: با این حال می‌توانم با قطعیت بگویم که پرستاران زیر فشار شدید معیشتی و روانی قرار دارند. بسیاری استعفا داده‌اند، بسیاری ترک شغل کرده‌اند و عده زیادی نیز به فکر رها کردن این حرفه هستند.

خسروی: فشار کار پرستاری زیاد است که برخی همکاران مادر شیراز پیش از رسیدن به بازنشستگی، سکنه کرده‌اند یا همین چند وقت پیش یک پرستار در خلخال به زندگی خود پایان داد

رئیس خانه پرستار کرمانشاه گفت: در کنار همه این مسائل، متأسفانه فحاشی، توهین‌های رکیک، تهدید و در مواردی ضرب‌وشتم هم وجود دارد. گاهی همراهان بیمار ما را مقصر می‌دانند و همه اینها سختی کار را بیشتر می‌کند. در حال حاضر نیز با موج جدید آنفولانزا مواجه هستیم و بیمارستان‌ها مملو از بیماران بدحال است. فشار کاری در حدی است که در مراکز استان، بسیاری از پرستاران حتی فرصت رفتن به سرویس بهداشتی یا صرف غذا را ندارند. این فعال صنفی می‌گوید: با همه این فشار کاری، حقوق یک پرستار حدود ۱۷ تا ۲۰ میلیون تومان است. در کنار آن، پرستاران مبلغ ناچیزی به عنوان کارانه و تعارف دریافت می‌کنند که این مبلغ در بسیاری از مواقع با تأخیر ۸ تا ماهه پرداخت می‌شود.

توان صندوق‌ها در ایفای تعهدات پایه را به شدت تهدید کند. این کارشناس رفاه‌با بیان گسترش فقر و تبدیل آن به پدیده‌ای ساختاری، ادامه داد: تحلیل داده‌های رفاهی نشان می‌دهد که فقر به تدریج از وضعیتی گذرا به پدیده‌ای پایدار و ساختاری تبدیل شده است. افزایش هزینه‌های ضروری، کاهش دسترسی به خدمات پایه و ضعف ابزارهای حمایتی موجب شده طبقات آسیب‌پذیر در معرض سقوط بلندمدت قرار گیرند که این امر مستقیماً به کاهش سرمایه انسانی کشور منجر می‌شود.

وی کاهش محسوس اعتماد عمومی به اثر بخشی نظام حمایتی را خطرناک توصیف کرده و نوشت: ابهام در سیاست‌گذاری، پراکندگی نهادهای، تغییرات بی‌درپی مدیریتی و ناکارآمدی در اجرای برنامه‌ها، موجب کاهش اعتماد عمومی نسبت به عدالت و کارآمدی نظام‌های حمایتی، بیمه‌ای و رفاهی شده است. بازسازی این اعتماد در آینده بسیار دشوار تر و پرهزینه‌تر خواهد بود. قریب در بیان پیامدهای جدی عدم مداخله و تداوم وضع موجود اظهار داشت: تعویق در اتخاذ تصمیمات اصلاحی در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی، هزینه‌های جبرانی بیشتری را بر دولت تحمیل خواهد کرد و دامنه بحران را گسترش خواهد داد. برآوردهای کارشناسی نشان می‌دهد که هزینه عدم اقدام، به مراتب سنگین‌تر از هزینه اصلاحات فوری است.

او در پایان خطاب به پزشک‌یان نوشت: این روندها نشان دهنده نیاز فوری به «بازطراحی راهبردی» در کادر وزارت کار و نهادهای زیرمجموعه آن است. با توجه به تأکید شام‌امینی بر استفاده از کارشناسان و متخصصین هر حوزه برای مدیریت بحران‌های پیش‌رو، در خواست‌اریم از اعضای کمیته رفاه و تأمین اجتماعی و کارشناسان تخصصی بخواهید تا گزارش جامع یک‌سال گذشته، تحلیل شاخص‌های هشدار دهنده رفاهی و نیز پیشنهادهای عملیاتی را به‌شمار آید دهند.

در حالی که تنها ۲۴ میلیارد تومان در آمد داشتیم، بنابراین، بازگشت این شرکت حمل و نقل ریلی هم به نفع تأمین اجتماعی است و هم به نفع مردم تا بتوانند از خدمات بهتر و باکیفیت‌تری برخوردار شوند.

مدیری از تصویب مصوبه‌ای در دولت خبر داد و افزود: مصوبه‌ای داشتیم که براساس آن، شرکت قطار رجا که فکر می‌کنم از سال ۸۸ به تأمین اجتماعی واگذار شده بود، به راه‌آهن عودت داده شد و در مقابل، دارایی‌های جدیدی دریافت کنیم.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی توضیح داد: دارایی‌هایی که دریافت می‌کنیم، براساس سیاست‌های جدید، بیشتر در حوزه توسعه میادین گازی کشور است که طرح‌هایی در آمل و سودا و تر برای تأمین اجتماعی هستند. این واگذاری از جمله واگذاری‌های غلطی بوده که در دوره‌های قبل انجام شده مشکلات عدیده‌ای را برای مردم ایجاد کرده است. وی با اشاره به وضعیت ناوگان ریلی رجا، ادامه داد: نتیجه این واگذاری این بود که ما حدود ۵۰۰ درصد در برخی موارد تا ۵۰۰ درصد، واگن‌های از مدار خارج شده داشتیم. با بازگشت این مجموعه به دستگاه تخصصی، رجا دوباره می‌تواند دوران بهتری را تجربه کند. وی افزود: در مجموع، برای قطارهای حومه‌ای، حدود ۲۴۰ میلیارد تومان هزینه کردیم،